

**Organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale
Comuna Scânteia, județul Iași**

1. Scurt istoric al protecției civile

În România, protecția civilă a luat ființă prin decretul regal din 28 februarie 1933 sub denumirea de "Apărare pasivă", având ca scop "să limiteze bombardamentele aeriene asupra populației sau resurselor teritoriului, prin protecția directă sau micșorând eficacitatea atacurilor aeriene".

Apărarea pasivă în România, realizează un plan superior de activitate în anul 1939 când este promulgată "Legea pentru apărarea antiaeriană activă și pasivă a teritoriului". În baza acestei legi și a altor decrete ale Guvernului, apărarea pasivă și-a făcut prezența în timpul celui de-al doilea război mondial, atât pentru alarmarea populației despre pericolele aeriene cât și pentru intervenția de salvare a oamenilor surprinși sub dărâmături, ca urmare a bombardamentelor aeriene.

Apărarea pasivă cunoaște o dezvoltare după anul 1952 când se înființează "Apărarea Locală Antiaeriană" și care în anul 1978, în baza "Legii privind apărarea civilă în România" devine "Apărarea Civilă". Sunt emise în această perioadă decrete Guvernamentale privind:

- protecția și intervenția formațiunilor de apărare civilă în cazul atacurilor aeriene;
- protecția și intervenția formațiunilor de apărare civilă în caz de dezastre;
- asigurarea intervenției în caz de accident nuclear;
- se întocmesc planuri de protecție și intervenție în cazul atacurilor aeriene și dezastrelor.

Legea privind apărarea civilă din România din anul 1978, a scos în evidență pentru prima dată rolul și locul apărării civile în cadrul sistemului național de apărare a țării.

Se stabilește astfel că apărarea civilă este parte componentă a sistemului național de apărare și trebuie să asigure pregătirea populației, teritoriului și economiei pentru protecția cetățenilor și bunurilor materiale de orice natură, în timp de război sau în alte situații speciale.

Conform acestei legi se stabilesc măsurile apărării civile, se constituie state majore și comisii de specialitate, precum și formațiuni de protecție civilă. Sunt stabilite formele și metodele de pregătire a populației și formațiunilor de protecție civilă prin: convocări, antrenamente, ședințe practice și în final prin exerciții și aplicații cu agenții economici, orașe, județe, grupuri de județe.

Revoluția din decembrie 1989, a creat condiții noi perfecționării activității de apărare civilă și în 1996, Parlamentul României adoptă "Legea protecției civile".

Prin această lege se schimbă din denumirea de apărare civilă în protecția civilă și se fac precizări privind atribuțiile protecției civile și ansamblurile măsurilor în caz de război sau dezastre.

Schimbările politice, economice și militare din perioada anilor 1996-2004, au dus și la schimbări în domeniul protecției civile. La 24.11.2004, Parlamentul României a adoptat o nouă lege denumită "Legea privind Protecția Civilă". Conform acestei noi legi, la elaborarea strategiei naționale a protecției civile, se au în vedere principiile, scopurile și obiectivele prevăzute în Strategia Internațională pentru Prevenirea catastrofelor, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, precum și cele stabilite de mecanismele Uniunii Europene în domeniu.

Conform legii protecției civile, organizarea și coordonarea unitară a activităților de intensificare a măsurilor de protecție civilă, în situații speciale se hotărăsc de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Trebuie reținut că protecția civilă, cunoaște permanent o dezvoltare și o adaptare la noile cerințe politice, economice, militare, ceea ce duce și la unele schimbări în structura acesteia. Noile acte normative care apar, Legi sau Ordonanțe ale Guvernului României – trebuiesc duse la îndeplinire prin aplicarea lor la toate eșaloanele protecției civile.

2. Unele consideratii privind necesitatea protectiei civile

Protectia Civilă a apărut odată cu creșterea pericolelor pe care le-au generat razboaiele împotriva populației civile care nu era implicată în desfășurarea ostilităților militare.

După cum se cunoaște, războiul – cel mai mare flagel social – a provocat omenirii imense pierderi umane și materiale de-a lungul întregii sale istorii cu deosebire în ultimul secol al mileniului doi, când mijloacele purtătoare la ținta și armamentul de distrugere au cunoscut o evoluție ascendentă, fără precedent.

În aceste condiții se poate aprecia că sateliții, rachetele și armele de distrugere în masă, au devenit cele mai grave pericole pentru omenire cu consecințe imprevizibile, dezastruoase și ireparabile.

În condițiile întrebuințării armelor de nimicire în masă, se apreciază ca pierderile umane pot avaria de la zeci de mii la sute de mii, în funcție de felul armei și măsurile de protecție care s-au luat pentru populație.

De fapt, această insecuritate a populației, în cazul conflictelor militare a fost determinate de o nouă concepție de purtare a războaielor în funcție de scopurile politice, economice, militare și sociale urmărite în zona respectivă; (cazurile cele mai recente fiind războaiele din Afganistan și Irak). În aceste confruntări militare, populația civilă este cel mai greu încercată, dacă avem în vedere numărul mare de victime, violențe, panică, foamete și lipsa unui viitor.

În ultimul timp, necesitatea existenței protecției civile, este determinată și de numărul mare de dezastru care apar pe teritoriul unei țări sau a unor acțiuni teroriste (cele mai semnificative fiind cele din S.U.A., Spania și orientul apropiat).

În aceste condiții fiecare țară și-a mărit grija pentru protecția populației, prin pregătirea ei și informarea sistematică despre pericolele pe care le prezintă dezastru și acțiunile teroriste.

În funcție de conceptul de securitate națională a fiecărei țări, sunt elaborate acte

normative care stabilesc rolul și locul protecției civile în ansamblul măsurilor de apărare națională.

Este evidentă aprecierea generală ca protecția civilă trebuie reconsiderată în contextul cerințelor impuse de un eventual război modern dar și de dezvoltarea economică actuală, cu multe riscuri de dezastre. Protocolul de la Geneva din 1949 și la care a aderat și România, în anul 1990 arată că, prin protecție civilă, se înțelege îndeplinirea sarcinilor umanitare, destinate să procedeze populația civilă împotriva ostilităților sau dezastrelor și să o ajute să depășească efectele lor imediate, asigurând condițiile necesare de supravețuire.

3. Rolul și locul protecției civile în cadrul sistemului securității naționale

Rolul și locul protecției civile în cadrul sistemului securității naționale este bine conturată în Legea privind protecția civilă nr. Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă, (*republicată*), cu modificările și completările ulterioare, care la art. 1 prevede că: „Protecția civilă este o componentă a sistemului securității naționale și reprezintă un ansamblu integrat de activități specifice, măsuri și sarcini organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit legii privind protecția civilă, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor, protejării populației, bunurilor și mediului împotriva efectelor negative ale situațiilor de urgență, conflictelor armate și înlăturarea operative a urmărilor acestora și asigurarea condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate”.

Pentru îndeplinirea scopului prevăzut la art. 1 din Legea privind protecția civilă, protecției civile îi revin următoarele atribuții:

- a) identificarea și gestionarea tipurilor de riscuri generate de dezastre naturale și tehnologice de pe teritoriul municipiului Alexandria;
- b) culegerea, prelucrarea, stocarea, studierea și analizarea datelor și informațiilor referitoare la protecția civilă;
- c) informarea și pregătirea preventivă a populației cu privire la pericolele la care este expusă, măsurile de autoprotecție ce trebuie îndeplinite, mijloace de protecție pusela dispoziție, obligațiile ce îi revin și modul de acțiune pe timpul de urgențe;
- d) organizarea și asigurarea stării de operativitate și a capacității de intervenție optime a serviciilor pentru situații de urgență;
- e) înștiințarea autorităților publice și alarmarea populației în situații de urgență;
- f) protecția populației și a bunurilor materiale, a valorilor culturale și arhivistice, precum și a mediului împotriva efectelor dezastrelor și ale conflictelor armate;
- g) asigurarea condițiilor minime de supravețuire a populației în situații de urgență sau de conflict armat;
- h) organizarea și executarea intervenției operative pentru reducerea pierderilor de

vieți omenești, limitarea și înlăturarea efectelor calamităților naturale și a celorlalte situații de protecție civilă;

- i) asanarea și neutralizarea teritoriului de muniție rămasă neexplodată din timpul conflictelor militare;
- j) participarea la misiuni internaționale specifice;
- k) constituirea rezervelor de resurse financiare și tehnico-materiale specifice în situații de urgență sau conflict armat.

Pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice de protecție civilă sunt constituite servicii de urgență profesionale și voluntare.

Autoritățile administrației publice locale, răspund de aplicarea măsurilor de protecție civilă, potrivit domeniului lor de competență.

Măsurile organizatorice și de pregătire pe liniile de protecție civilă au caracter permanent și se identifică ca instituirea stărilor excepționale și la declararea mobilizării sau pe timp de război. Ele se aplică gradual, în funcție de amploarea și intensitatea situației de urgență.

Coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul protecției civile se asigură, la nivel central de către Ministerul Administrației și Internelor, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, la nivel local, de către Inspectoratele județene pentru Situații de Urgență.

4. Organizarea protecției civile în Comuna Scânteia, județul Iași

Organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale Comuna Scânteia, județul Iași se realizează în raport cu clasificarea acestora din punct de vedere al protecției civile și constă în:

- a) constituirea organismelor și structurilor pentru managementul situațiilor de urgență, inclusiv al protecției civile;
- b) constituirea serviciilor pentru situații de urgență;
- c) încadrarea inspectorilor și/sau a personalului de specialitate în domeniul protecției civile;
- d) întocmirea planurilor de analiză și de acoperire a tipurilor de riscuri în teritoriul de competență sau în domeniul de activitate;
- e) planificarea și organizarea activităților de pregătire a populației și a salariaților privind protecția civilă;
- f) organizarea evacuării în caz de urgență civilă;
- g) organizarea cooperării și a colaborării privind protecția civilă;
- h) planificarea resurselor pentru funcționarea structurilor prevăzute la lit. a)-c), precum și pentru realizarea măsurilor stabilite în planurile prevăzute la lit. d).

Autoritățile administrației publice locale (Primarul și Consiliul local), răspund de aplicarea măsurilor de protecție civilă stabilite prin Legea nr. 481/2004 privind protecția civilă și prin planurile proprii, potrivit domeniului lor de competență. Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure capacități de intervenție specializate, corespunzător tipurilor de riscuri la care este expus teritoriul și populația

din Comuna Scânteia, județul Iași în timp de răspuns optimi, indiferent de locul și momentul în care se produce situația de urgență.

**CATALOG LOCAL PRIVIND CLASIFICAREA UNITĂȚII ADMINISTRATIV-
TERITORIALE, DIN PUNCT DE VEDERE AL
PROTECȚIEI CIVILE, ÎN FUNCȚIE DE TIPURILE DE RISC SPECIFICE**

Comuna Scânteia, județul Iași INSTITUȚIE	cutremur	alunecare/prăbușire de teren	inundație	secetă	incendiu de pădure	accident chimic	accident nuclear	incendiu în masă	accident de transport	epidemie	epizootie
Primăria Comunei Scânteia	c	at/pt	id	s	ip	ach	an	im	atp	ed	ez

Nr.	Tipul de risc	Principal	Secundar
1.	Cutremur	C	c
2.	Alunecare/prăbușire de teren	At/Pt	at/pt
3.	Inundație	Id	id
4.	Secetă	S	s
5.	Incendiu de pădure	Ip	ip
6.	Accident chimic	Ach	ach
7.	Accident nuclear	An	an
8.	Incendiu în masă	Im	im
9.	Accident de transport	Atp	atp
10.	Epidemie	Ed	ed
11.	Epizootie	Ez	ez

Măsurile organizatorice și de pregătire pe linia protecției civile au caracter permanent și se intensifică la instituirea stărilor excepționale și la declararea mobilizării sau pe timp de război.

Măsurile de protecție civilă se aplică gradual, în funcție de amploarea și intensitatea situației de urgență.

La nivelul local, activitatea de protecție civilă este condusă de către primar care este președintele comitetului local pentru situații de urgență, constituit prin Dispoziția primarului actualizată în funcție de modificările care apar în timp, având în componență un număr de 16 de persoane, iar în structurile cu activitate permanentă/temporară, se constituie structuri specializate în domeniul protecției civile, unde se încadrează

personal de specialitate cu atribuții în domeniul protecției civile, centrul operativ cu activitate temporară și inspector de protecție civilă.

Inspectorul de protecție civilă se încadrează la consiliile locale ale unităților administrativ-teritoriale în care, potrivit schemelor cu riscuri teritoriale întocmite conform legii de către inspectoratele pentru situații de urgență, există pericolul potențial de producere a dezastrelor naturale provocate de cutremure, inundații și incendii de pădure.

Calitatea de inspector de protecție civilă este atribuită prin dispoziția primarului.

Personalul de specialitate este încadrat în muncă, în urma obținerii unui certificat de competențe profesionale în condițiile stabilite prin metodologia emisă de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

Activitatea de prevenire în domeniul protecției civile și al intervenției operative, se asigură de către serviciile de urgență prin structuri specializate în conformitate cu competențele și atribuțiile stabilite potrivit legii.

Serviciile de urgență profesioniste sau voluntare și celelalte structuri specializate pentru intervenție și acțiune în situații de urgență constituite de către autoritățile abilitate în condițiile legii cuprind personal și formațiuni instruite în specialități necesare protecției civile.

Coordonarea de specialitate a activităților de protecție civilă se realizează de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin Centrele Operaționale de Urgență în timp de pace și prin punctele de comandă pe timpul stărilor excepționale de mobilizare sau la război.

Autoritățile administrației publice locale asigură stabilirea și integrarea măsurilor de protecție civilă în planurile și programele de dezvoltare economico-socială ce se elaborează la nivel național, județean și local și urmăresc realizarea acestora.

Măsurile și acțiunile de prevenire din planurile de protecție civilă se planifică și se execută prioritar de către autoritățile administrației publice locale, potrivit competențelor acestora.

Autoritățile administrației publice locale poartă întreaga răspundere pentru asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate de urmările calamităților naturale și a celorlalte situații de protecție civilă, asigurarea se realizează prin serviciile de urgență, serviciile publice de gospodărie comunală, instituții și operatori economici, inclusiv prin utilizarea, în condițiile legii, a bunurilor din rezervele de stat și a serviciilor și bunurilor puse la dispoziție de organizații neguvernamentale române sau de comunitățile locale și populația din zonele neafectate, de state și organizații străine ori cu caracter internațional.

5. Atribuții și obligații privind protecția civilă ale autorităților administrației publice locale

Consiliul local al comunei are următoarele atribuții principale:

a) aprobă organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă

măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;

b) aprobă planurile anuale și de perspectivă pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare destinate prevenirii și gestionării situațiilor de urgență;

c) participă, potrivit legii, la asigurarea finanțării măsurilor și a acțiunilor de protecție civilă, precum și a serviciilor de urgență și a structurilor care au atribuții legale în acest domeniu;

d) stabilesc, în condițiile legii, taxe speciale pe linia protecției civile;

e) înființează, în condițiile legii și cu avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, centre de formare și evaluare a personalului din serviciile voluntare de urgență;

f) gestionează, depozitează, întrețin și asigură conservarea aparaturii și a materialelor de protecție civilă prin serviciile specializate din subordine;

g) asigură spațiile necesare funcționării inspectoratelor pentru situații de urgență corespunzătoare, paza și securitatea acestora și a centrelor operaționale, precum și spațiile pentru depozitarea materialelor de intervenție.

Primarul comunei are următoarele atribuții principale:

a) propune consiliului local structura organizatorică de protecție civilă;

b) aduce la îndeplinire hotărârile consiliului local în domeniul protecției civile;

c) aprobă planurile operative, de pregătire și planificare a exercițiilor de specialitate;

d) propune fondurile necesare realizării măsurilor de protecție civilă;

e) conduce exercițiile, aplicațiile și activitățile de pregătire privind protecția civilă;

f) coordonează activitatea serviciilor de urgență voluntare;

g) aprobă planurile de cooperare cu localitățile învecinate și organismele neguvernamentale;

h) dispune măsuri și controlează modul de întreținere a spațiilor de adăpostire colective decătre administratorul acestora;

i) urmărește realizarea, întreținerea și funcționarea legăturilor și mijloacelor de înștiințare și alarmare în situații de protecție civilă;

j) răspunde de alarmarea, protecția și pregătirea populației pentru situațiile de protecție civilă;

k) solicită asistență tehnică și sprijin pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă;

l) exercită controlul aplicării măsurilor de protecție civilă în plan local;

m) asigură evaluarea și centralizarea solicitărilor de ajutoare și despăgubiri în situații de protecție civilă, precum și distribuirea celor primite;

n) coordonează nemijlocit evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă;

o) stabilește măsurile necesare pentru asigurarea hrănirii, a cazării și a alimentării cu energie și apă a populației evacuate;

p) dispune măsuri pentru asigurarea ordinii publice în zona sinistrată;

q) cooperează cu primarii localităților sau ai sectoarelor limitrofe, după caz, în probleme de interes comun;

r) gestionează, depozitează, întreține și conservă tehnica, aparatura și materialele de protecție civilă, prin serviciile de specialitate subordonate.

Salariații au următoarele drepturi și obligații:

- a) să beneficieze, în mod gratuit, de echipament de protecție individuală, de tratament medical și antidoturi, dacă sunt încadrați la agenți economici sau instituții cu surse de risc nuclear, chimic sau biologic;
- b) să beneficieze de măsurile de protecție socială prevăzute prin lege pentru perioadele de întrerupere a activității, impuse de situațiile de protecție civilă;
- c) să respecte normele, regulile și măsurile de protecție civilă stabilite;
- d) să participe la instruire, exerciții, aplicații și la alte forme de pregătire specifică.

Drepturile și obligațiile cetățenilor pe linie de protecție civilă

În Legea nr. 481/2004, privind protecția civilă se specifică clar drepturile și obligațiile cetățenilor pe linie de protecție civilă.

În lege se prevede că cetățenii României au următoarele drepturi:

- a) să încheie contracte de voluntariat pentru încadrarea în serviciile de urgență voluntare cu reprezentanții autorităților Administrației Publice locale;
- b) cetățenii care au suferit pagube ca urmare a efectelor unui dezastru sau a unui conflict armat, ori ca urmare a executării intervenției de către serviciile de urgență, au dreptul la ajutoare de urgență și la despăgubiri, după caz.

Despăgubirile se acordă în urma solicitării scrise a celui prejudiciat, adresată primarului, pe baza actului de constatare, întocmit de organele competente și a hotărârii Consiliului local, din fondurile prevăzute în bugetul local cu această destinație sau din cele aprobate prin Hotărâre de Guvern;

Personalul serviciului de urgență voluntară și cetățenii care participă la acțiuni preventive și de intervenție pentru limitare, recuperare și reabilitare pe timpul situațiilor de urgență, beneficiază de compensații bănești, drepturi sociale și alte facilități stabilite în Statutul personalului voluntar.

Potrivit legii nr. 481/2004 privind protecția civilă, cetățenii sunt obligați :

- a) să respecte și să aplice normele și regulile de protecție civilă stabilite de Autoritățile Administrației Publice centrale și locale;
- b) să aducă la îndeplinire măsurile de protecție civilă, dispuse de autoritățile competente sau de personalul investit cu avizul autorităților publice din cadrul serviciilor publice de urgență;
- c) să informeze autoritățile sau serviciile de urgență abilitate prin orice mijloace, inclusiv telefonic, prin apelarea la 112 despre producerea oricărei situații de urgență;
- d) să participe la pregătirea de protecție civilă în locul unde își desfășoară activitatea,
- e) să participe la întreținerea adăposturilor din clădirile proprietate personală și în caz de necesitate, la amenajarea spațiilor de adăpostire din teren;

- f) să-și asigure mijloacele individuale de protecție, trusă sanitară, rezervor de alimente și apă, precum și alte materiale de primă necesitate pentru protecția familiilor lor;
- g) să permită în situații de urgență civilă, accesul forțelor și mijloacelor de intervenție, în incinta sau pe terenul proprietate privată;
- h) să permită instalarea mijloacelor de alarmare pe clădirile proprietate privată sau aparținând asociațiilor de locatari sau proprietari, precum și accesul persoanelor autorizate în vederea întreținerii acestora;
- i) să accepte și să efectueze: evacuarea din zonele afectate sau periclitare de dăzastre, privind măsurile dispuse de autoritățile locale;
- j) să solicite avizele și autorizațiile privind protecția civilă, în cazurile prevăzute de lege.

6. Protecția populației, a bunurilor materiale și a valorilor culturale

Se realizează printr-un ansamblu de activități constând în: înștiințare, avertizare și alarmare, adăpostire, protecție nucleară, biologică și chimică, evacuare și alte măsuri tehnice și organizatorice specifice.

Înștiințarea, avertizarea și alarmarea

Înștiințarea se realizează de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență sau de serviciile de urgență profesionale, după caz, pe baza informațiilor primite de la populație sau de la structurile care monitorizează sursele de risc.

Avertizarea populației se realizează de către autoritățile administrației publice locale, după caz, prin mijloacele de avertizare specifice, în baza înștiințării primite de la structurile abilitate.

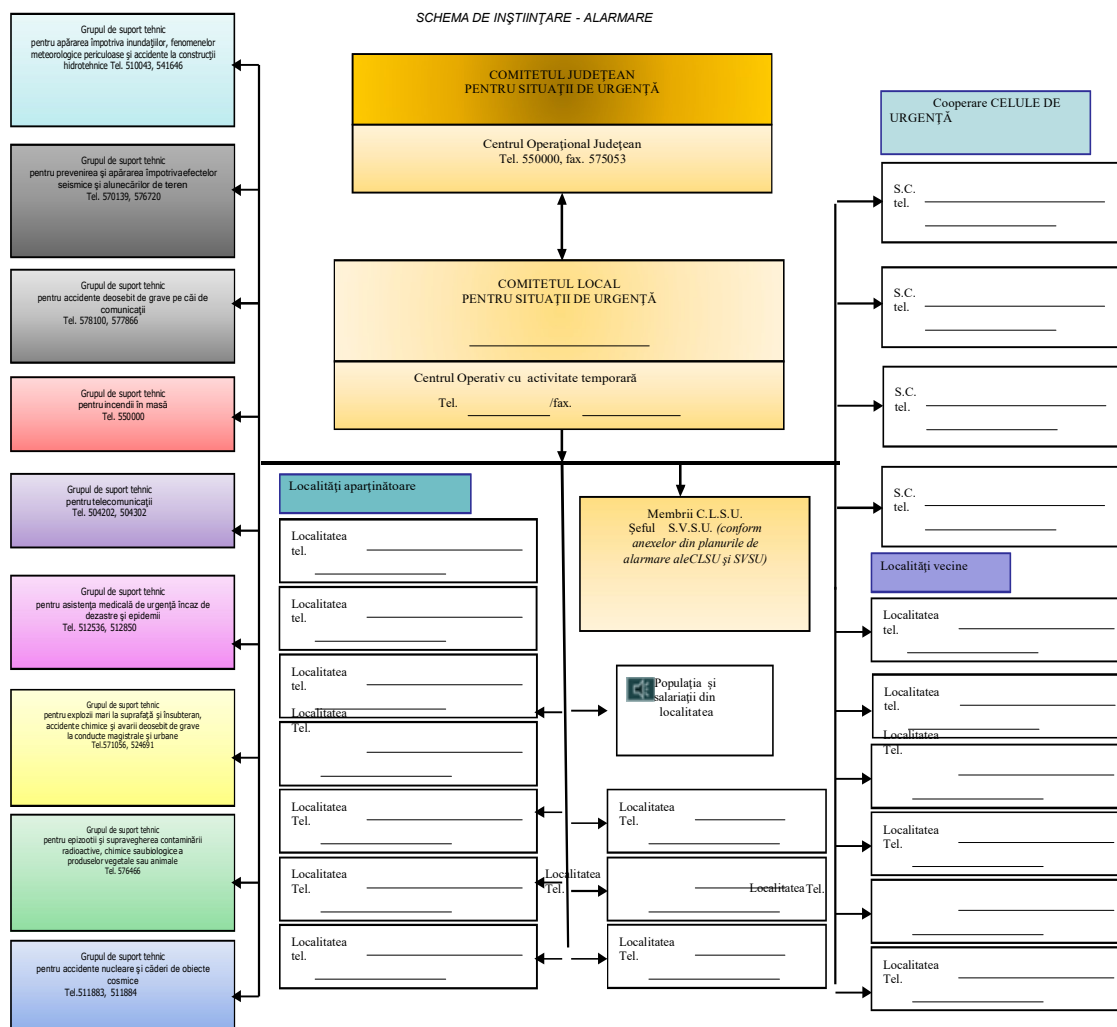
Alarmarea populației comunei Scânteia, județul Iași se realizează prin folosirea celor 2 sirene din dotare, de către autoritățile administrației publice locale, după caz, prin mijloacele specifice, pe baza înștiințării primite de la structurile abilitate :

Amplasarea sirenelor în Comuna Scânteia, județul Iași

- 1) Sediul primăriei comunei Scânteia, din satul Scânteia;
- 2) Școala primară din satul Tufeștii de Sus

La solicitarea președintelui comitetului local pentru situații de urgență, mesajele de avertizare și alarmare se transmit obligatoriu, cu prioritate și gratuit, prin orice operator audiovizual public sau privat de pe teritoriul comunei. Folosirea mijloacelor de alarmare în cazul producerii unor dăzastre se execută numai cu aprobarea primarului comunei, după caz, ori a împuterniciților acestora.

Sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare la comunei, instituțiilor publice și operatorilor economici se verifică periodic prin executarea de antrenamente și exerciții.

Folosirea mijloacelor tehnice de alarmare și alertare cu încălcarea prevederilor legale și anormelor tehnice prevăzute este interzisă.

Adăpostirea

Pentru protecția populației și a bunurilor din patrimoniul cultural național de efectele atacurilor din aer se realizează de sistemul național de adăpostire, care cuprinde: adăposturi pentru puncte de comandă destinate Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, adăposturi publice de protecție civilă aflate în administrarea consiliului local și fondul privat de adăpostire realizat de operatorii economici și proprietarii de imobile

Autoritățile administrației publice, instituțiile publice, operatorii economici și proprietarii de imobile au obligația să prevadă în planurile de investiții și să realizeze adăposturi de protecție civilă.

Autoritățile administrației publice locale și serviciul voluntar pentru situații de urgență vor identifica și vor stabili posibilitățile de utilizare pentru adăpostire a unor galerii de mină, tuneluri, peșteri, grote etc. existente în apropierea zonelor dens populate sau în zone prevăzute pentru amenajare de tabere de sinistrați, evacuați sau refugiați.

Adăposturile publice de protecție civilă se inspectează periodic de către personalul de specialitate al serviciilor de urgență profesionale; deținătorii și utilizatorii acestor adăposturi sunt obligați să îndeplinească normele și măsurile stabilite pentru menținerea adăposturilor și a instalațiilor utilitare ale acestora în stare de funcționare.

Asanarea terenului și neutralizarea muniției rămase neexplodate din timpul conflictelor armate se execută de către subunități specializate și specialiști pirotehnicieni din serviciile de urgență profesionale din subordinea Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, potrivit instrucțiunilor și normelor tehnice elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și aprobate prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative.

Autoritățile administrației publice locale asigură subunității de intervenție care execută asanarea pirotehnică, accesul în teren, gratuit, mâna de lucru auxiliară, mijloace de transport cu șoferi și carburantul aferent, materialele, asistența sanitară, precum și cazarea și hrănirea efectivelor necesare acestor lucrări.

Evacuarea

Evacuarea populației se execută pe baza planurilor întocmite în acest scop, conform normelor și instrucțiunilor elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

(1) Trecerea la executarea acțiunii de evacuare în situații de dezastre se hotărăște de primar sau de prefect, după caz, la propunerea comitetului local pentru situații de urgență competent.

(2) În situații de conflict armat, evacuarea se aprobă de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, la propunerea ministrului apărării.

Finanțarea cheltuielilor cu protecția civilă se asigură, potrivit legii din bugetele locale. Având în vedere că activitatea de protecție civilă este de interes național, încălcarea prevederilor prevăzute în Legea protecției civile atrage răspunderea juridică, civilă, contravențională sau penală după caz.

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de personalul serviciilor de urgență de protecție civilă, personal desemnat de Inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, nominalizați de inspectorii șefi, precum și de către conducătorii autorităților administrației publice cu atribuții în domeniul protecției civile.

2.- Prezentarea principalelor tipuri de dezastre și caracterizarea acestora;

- 1)-fenomene naturale distructive de origine geologică sau meteorologică, ori îmbolnăvirea unui număr mare de persoane sau animale, produse în mod brusc, ca fenomene de masă. În această categorie sunt cuprinse: cutremurele, alunecările și prăbușirile de teren, inundațiile și fenomenele meteorologice periculoase, epidemiile și epizotiile;
 - 2)-evenimente cu urmări deosebit de grave, asupra mediului înconjurător, provocate de accidente. În această categorie sunt cuprinse: accidentele chimice, biologice, nucleare în subteran, avarii la construcțiile hidrotehnice sau conducte magistrale, incendii de masă și exploziile, accidentele majore la utilaje și instalații tehnologice periculoase, căderile de obiecte cosmice, accidentele majore și avarii mari la rețele de instalații și telecomunicații.
- Prin dezastru, se înțelege o gravă întrerupere a funcționării unei societăți, generând pierderi umane, materiale sau modificări nefaste ale mediului, care nu pot fi refăcute prin resursele acestuia.

Dezastrele se pot clasifica fie după modul de manifestare (lente sau rapide), fie după cauză (naturale sau antropice).

Definiția dată de legiuitor este următoarea :

Deasemenea prin dezastru se înțelege evenimentul datorat declanșării unor tipuri de riscuri, din cauze naturale sau provocate de om, generator de pierderi umane, materiale sau modificări ale mediului și care, prin amploare, intensitate și consecințe, atinge ori depășește nivelurile specifice de gravitate stabilite prin regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență, elaborate și aprobate potrivit legii;

Observăm că această definiție face referire la tipuri de risc, de aceea este necesar să precizăm care sunt acestea : incendii, cutremure, inundații, accidente, explozii, avarii, alunecări sau prăbușiri de teren, îmbolnăviri în masă, prăbușiri ale unor construcții, instalații ori amenajări, eșuarea sau scufundarea unor nave, căderi de obiecte din atmosferă ori din cosmos, tornade, avalanșe, eșecul serviciilor de utilități publice și alte calamități naturale, sinistre grave sau evenimente publice de amploare determinate ori favorizate de factorii de risc specifici;

Fenomenele naturale distructive de origine biologică sau meteorologică, ori îmbolnăvirea unui număr mare de persoane sau animale, produse în mod brusc sunt:

- a. alunecare de teren – deplasare a rocilor care formează versanții unor munți sau dealuri, pantele unor lucrări de hidroameliorații sau a altor lucrări de îmbunătățiri funciare;
- b. cutremur – ruptură brutală a rocilor din scoarța terestră, datorită mișcării plăcilor tectonice, care generează o mișcare vibratorie a solului ce poate duce la victime umane și distrugerii materiale;
- c. epidemii – răspândirea în proporții de masă a unei boli transmisibile la animale;
- d. fenomene meteorologice periculoase – fenomene meteorologice care afectează violent zone relativ mari de teren pe termen lung, provocând pierderi de vieți omenești, pagube materiale și degradarea mediului ambiant;
- e. inundații – acoperirea terenului cu un strat de apă în stagnare sau mișcare, care prin mărimea sau durata sa provoacă victime umane și distrugerii materiale ce dereglează buna desfășurare a activităților social-economice din zona afectată.

Caracteristicile principalelor tipuri de dezastre

a. Cutremur:

- caracteristici generale : mișcare vibratorie generată de undele seismice care poate genera prăbușiri de teren, replici seismice, tsunami, lichefierii ale terenului și alunecări de teren;
- predictibilitatea: se bazează pe monitorizarea activității seismice, istoricul acesteia și observații în teren.

b. Alunecare de teren:

- caracteristici generale : prezintă mai multe forme de manifestare sau pot apărea ca efecte secundare ale altor tipuri de dezastre (cutremur, fenomene meteorologice periculoase, erupții vulcanice, etc.) fiind considerat cel mai răspândit fenomen geologic;
- predictibilitatea: după frecvența de apariție, extinderea fenomenului și consecințele generate de acesta, pot fi estimate zonele de risc.

c. Inundații:

- caracteristici generale: viteza de deplasare a viiturii, înălțimea viiturii, durata și frecvența acesteia;
- predictibilitatea: prognoze meteo pe termen lung, mediu și scurt, în funcție de nivelul tehnic al sistemului de monitorizare al vremii și al cursurilor de apă.

d. Secetă:

- cauza fenomenului: deficit fluviometric, degradarea solului, creșterea temperaturii apei oceanelor, creșterea concentrației de dioxid de carbon în atmosferă;
- caracteristici generale: dezastru cu efect temporar, mai ales asupra agriculturii, a cărei formă de manifestare depinde de o serie de factori (existența sistemului de irigare, etc.);
- predictibilitatea: perioadele de precipitații reduse sunt normale pentru toate sistemele climatice. Prognozele meteorologice fac posibilă avertizarea timpurie asupra posibilității de producere a fenomenului.

e. Poluarea mediului

- cauza fenomenului: poluarea aerului, poluare marină, poluarea apei potabile, creșterea globală a temperaturii, distrugerea stratului de ozon;
- predictibilitatea: poluarea este considerată și raportată la consumul pe cap de locuitor, astfel că în țările în curs de dezvoltare ea este în creștere.

f. Defrișarea pădurilor

- cauza fenomenului: incendiile de masă, boli ale masei lemnoase, exploatare irațională;
- caracteristici generale: declanșarea altor hazarde prin slăbirea stabilității solului, masă lemnoasă moartă;
- predictibilitate: depinde de politica țării respective în domeniu și existența unei baze de date privind modul de manifestare al fenomenului.

g. Epizootiile

- caracteristici generale: se datorează unei combinații de mai mulți factori cum ar fi temperatura, introducerea de noi soiuri de animale, folosirea de pesticide, calitatea apei și migrarea animalelor;
- predictibilitate: sisteme de examinare a stadiului de dezvoltare a animalelor.

h. Epidemii

- cauza fenomenului : condiții sanitare precare, sărăcie, contaminarea apei și alimentelor etc.;
- caracteristici generale: posibilitate ridicată de răspândire, existența unor dezechilibre economice și sociale, lipsa personalului specializat, etc.;
- predictibilitatea: studiile și rapoartele epidemiologice pot crește capacitatea de diagnostic și

prognoză, inclusiv la bolile cu perioade mari de incubație, etc.

i. Accident chimic și industrial

- cauza fenomenului: greșeli de exploatare a instalațiilor, nerespectarea regulilor de depozitare, manipulare și transport, accidente pe căi de comunicații, etc.;
- predictibilitatea: sisteme de monitorizare, deoarece industrializarea va crește incidența acestora.